

Denne Bestemmelse har til Følge, at Betalingen for Bespisningen vil være forskjellig for Underofficererne og de Menige, idet der nemlig for Bespisningen af de Menige vil blive erlagt 10²/₅ $\text{\$}$, for Underofficererne derimod kun 8¹/₅ $\text{\$}$ for hver Mand daglig. Udvalget har derfor fundet sig foranlediget til at foreslaae, at der for selve Bespisningen bestandig skulde erlægges 12 $\text{\$}$ pr. Mand daglig. Denne Betaling er ogsaa bleven erlagt, indtil det, ved et Circulaire fra Krigsministeren af 20de Septbr. og et lignende fra Indenrigsministeren af 5te Octbr. f. A., blev bestemt, at Qvarteret for Underklasserne skulde betales og saaledes Betalingen for Qvarteret blev indbefattet i selve de 12 $\text{\$}$. At denne Betaling ikke er uforholdsmæssig høj, har Udvalget bemærket i sin Betænkning, og til Beviis derfor tillader det sig at oplyse, at Qvartervæbterne i Jylland ikke sjældent i afvigte Aar betalte de for dem Indqvarterede af Underklasserne 12 til 14 $\text{\$}$ daglig, imod at de selv skulde forskaffe sig det fornødne Middagsmaaltid. Dersom der havde været nogen særdeles Fordeel ved den omhandlede Betaling, vilde denne Skik ikke være bleven saa almindelig som den virkelig blev. Iøvrigt synes Betalingen ret passende, og Udvalget har troet, at den vil bidrage til, at Qvartervæbterne i Reglen villes findes, ikke alene pligtige, men redbonne til at give de Indqvarterede et godt og rigeligt Maaltid Mad.

Ved den 8de $\text{\$}$ har Udvalget, i det omdeelte Endringsforslag tilladt sig at foreslaae en Redactionsforandring i første Linie. Udvalget har derhos i sin Betænkning til denne Paragraph bragt i Forslag, at den Betaling, som ifølge Forordn. 15de Nov. 1816 bliver at erlægges for Staldrum til Heste, ogsaa for Fremtiden skal erlægges i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. Betalingen er hyerst moderat og langtfra ikke svarende til Værdien af det Staldrum, som indrømmes, men da Udvalget holder for, at den forestaaende Reform af Indqvarteringsvæsenet ikke længe vil udeblive, har det meent, at man i Almindelighed kunde lade det beroe med at stille Betalingen eens saavel for de ordinaire som for de extraordinære Indqvarteringer. Ifølge

Uttringer, som saaldt under Sagens første Behandling, har Udvalget imidlertid foreslaaet en Endring i sit eget Forslag, idet det nemlig har andraget paa at den Brøk „¹/₃₆₀“ skulde forandres til „¹/₄ $\text{\$}$ pr. Dag“. Man erkjender nemlig, at det vil blive meget lettere for alle Vedkommende at gjøre de fornødne Beregninger, naar denne Størrelse optages i Loven. Imidlertid maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa en lille Incorrecthed, som derved fremkommer, idet ¹/₄ $\text{\$}$ pr. Dag ikke vil give fuldt 4 Rbd. 77 $\text{\$}$ om Aaret, men lidt mindre, nemlig 4 Rbd. 72¹/₄ $\text{\$}$. Skulde man lægge nogen Vægt herpaa, vil Udvalget være betænkt paa, at foreslaae en anden Redaction til 3die Behandling; imidlertid synes dette ikke at være af nogen særdeles Betydning.

Med Hensyn til den 9de $\text{\$}$ har Udvalget kun foreslaaet 2 mindre væsentlige Tillæg, nemlig, at der efter „Ovrigheden“ skulde sættes „eller Sognefogden“. Iøvrigt har man sluttet sig til Udkastets Redaction, der stemmer overeens med den tidligere Lovgivning, indtil den provisoriske Placat af 6te Juni 1848 udkom. Udvalget billiger aldeles, at man har hævet den Bestemmelse i den provisoriske Placats 5te $\text{\$}$, hvorefter de Indqvarterede selv vilde have contant at betale, hvad deres Forpleining kostede, og antager i det Hele Sagen ret hensigtsmæssigt ordnet ved den foreliggende Redaction. Den ærede 3die Landstingsmand for 3die Valgfreds (Bessely) har gjort opmærksom paa, at der kunde indtræffe Tilfælde, hvor $\text{\$}$ 9 vilde være meget vanskelig ja endog umulig at bringe i Anvendelse, og Udvalget erkjender det Begrundede i denne Bemærkning, men Udvalget troer ikke, der kan gives almindelige Regler for saadanne extraordinaire Tilfælde, der maae bedømmes efter de concrete Omstændigheder. Hvor Armeen staaer ligeoverfor Fjenden, avancerer og marscherer tilbage, der vil det mange Gange være vanskeligt at sige, hvorvidt der har fundet Indqvartering Sted, fordi en Plads eller en Landsby har været besat af Tropper. Det synes imidlertid ikke, at man i Praxis har fundet særlig Vanskelighed ved slike Tilfælde. Udvalget antager, at det saaledes ikke vil være nødvendigt